

Skillingtrycket Ryssgård

Under 1600-talet råkade en rövarhord bestående av ett tiotal ryssar dödas vid en strid på Skarpänget i Ygsbo.

Ryssarna for runt i bygderna för att röva skatter från kyrkorna, men mötte sina banemän på vägen till Färila kyrka.

Två systrar begav sig till platsen och fick se att en av ryssarna levde, men var svårt skadad. De släpade hem honom och lyckades med salvor och örter rädda honom till livet.

En sägen fylld av sanning, jag nu berätta vill.

Den handlar om ett gårdsnamn, och hur det kommit till.

År sextonhundrasexti från öster kom en hord
av tio ryska rövare, som lämnat hem och jord.

De tänkte röva skatter från kyrkor, på sin stig,
men hälsingen var varnad och i Ygsbo blev det krig.
Här väntade ett bakhåll på ryssars rövarband,
Här mötte övermakten på män från fjärran land.

Här nio av de tio fick sona med sitt liv,
den tionde låg skadad av hugg, och slag, och riv.
Då kom till skådeplatsen två kvinnor, för att be
för dessa döda själar men istället fick de se.

Här fanns ett liv att rädda, med vård och Guds försyn,
och ryssen överlevde, och han blev kvar i byn.
Han gifte sig med kvinnorna som hade skött hans sår.
Med Jölin först, och när hon dog
Han Ja av Karin får.

Men ryssen var en hedning, och skulle så förbli.
Att kyrkans präster kallade, det struntade han i.
Han drack och slogs och kivades det kan man nog förstå.
En rövare från fjärran land, en vänskap svår att nå.

Sitt Ryssland såg han aldrig och aldrig mer sin mor.
Han miste sina vänner och saknaden var stor.
Men gården där han bodde, den heter Ryssgård än.
och sägnen ska berättas om och om igen.

Text: Karin Olsson, Ygsbo

Nya ägare kom så småningom till gården, men alltsedan den tiden har Ygsbo nr 5 hetat
Ryssgård